

nalitet. Jeg har ikke under denne Forhandling, som har optaget os saa meget, havt Leilighed til at undersøge den engelske Lovgivning paa dette Omraade. Jeg vil henvende det Spørgsmaal til den ærede Minister, om det ikke er engelsk Ret i dette Dieblik at et fremmed Lands Varer skulle i England føre Bevis for deres Nationalitet. Den høitærede Minister har, saa vidt jeg veed, benægtet, at der er saadanne Regler i England i dette Dieblik; men jeg er i Tvivl om, hvorvidt den høitærede Minister ikke har overset Noget. Der er ganske vist ikke nogen saadan Regel i den engelske Smørlov, det kan Enhver læse sig til, men jeg tror, der alligevel i England er Bestemmelser, der gaa noget i den Retning (Indenrigsministeren: Toldbestemmelser!) Ja, ganske vist, der er Toldbestemmelser, som gaa i denne Retning, og som navnlig vil føre til, at man f. Ex. ikke fra Sverige kan indføre Bøtter, der ere mærkede "Stockholm" gennem Danmark, uden at der er Bevis for, at de virkelig ere fabrikerede i Stockholm. Det er mig bekendt, at denne Regel jeg veed ikke, om det er en Lov eller et administrativt Reglement — vil føre til, at man ikke kan indføre en Klasse Cigarer over Danmark, som er mærket "Havanna", uden at den er fabrikeret i Havanna. Hvis det er Tilfældet, er man altsaa i England et langt Stykke inde paa den Vej, jeg her har berørt, en Vej, som jeg tror, aldeles bortset fra hele Kunstsmørlovgivningen og det Spørgsmaal, vi her forhandle, er af saa stor Vigtighed, at jeg vilde i høi Grad ønske, at det Udvalg, vi komme til at nedsette i denne Sag, vil søge Forhandling med den høitærede Indenrigsminister derom, for at vi kunne faae opløst den bestaaende Lovgivnings Regler her og kunne tage under Overveielse, hvad der i den Henseende er at gjøre for at beskytte vort Lands Renhed. Der er et andet Punkt, hvor vi ere fuldstændig Herr, og hvor der ingen internationale Hindringer ville møde os, og det er, naar vi overfor danske Undersaatter paalægge dem ikke at blande fremmede Varer med danske Varer. Der er i England en Forskjel i Detailhandelen, som vi ikke kjende her. Medens i Kjøbenhavn f. Ex. Smør er Smør, er der i England en bestemt Forskjel mellem engelsk, fransk, dansk Smør o. s. v., Noget, som vi i vor uspecificerede Detailhandel slet ikke kjende. Men jeg tror, at det vilde være meget nyttigt, at ikke blot det fremmede Smør, som kom herind for at gaa igennem Landet, vedblev at bevare sin Nationalitet, men at det ogsaa for den indre Konsum vilde være i høi Grad nyt-

tigt, at det fremmede Smør vedblev at bevare sin Nationalitet ganske paa samme Maade, som vi forlange, at Kunstsmørret skal vedblive at bevare sin Karakter ogsaa i Detailhandelen, og det er af afgjørende Betydning, at denne Forpligtelse gennemføres saaledes, at det ikke heller her i Landet bliver lovligt at blande fremmed Smør sammen med dansk Smør til Udførsel. Det er en Foranstaltning, som jeg meget vilde ønske, at vi i Fremtiden maatte have henvendt Opmærksomheden paa, og som vil supplere det Udbytte, jeg i alt Fald ventet, vi skulde faae af denne Lov, nemlig, at denne Lov skal blive vedtaget med et Tillæg, der hindrer Kunstsmørs Udførsel til England. Som ærede Herrer jo ville vide, tilfredsstiller det mig ikke fuldt ud. Jeg tror, at det, der vilde være klog Smørpolitik her i Landet, var et almindeligt Forbud mod Kunstsmør; men, kunne vi ikke naae det, saa er ganske vist det næstbedste det at faae et Forbud mod Udførsel til England. Det ærede Medlem mente, at det var meget langt fra mit Standpunkt. Nei, det er det, som er nærmest ved mit Standpunkt; thi mit Standpunkt er det og alene det, at vi skulle bevare vort danske Marked i England. Kunne vi gjøre det, da er jeg tilfreds, og jeg er beredt til at gjøre det med betydelige Offre for vor indenlandske Omsætning; men kan det gjøres og naaes uden Offre, saa er det mig naturligvis saa meget kjærere. Jeg tror nu ikke, det fuldt og helt vil lykkes, dels fordi et Udførselsforbud er vanskeligere at kontrollere end et almindeligt Forbud, og dernæst ogsaa fordi et Udførselsforbud, selv om det vækker Tillid i England til, at det bliver overholdt, dog ikke i England gjør den Virkning, som naar man kan gjøre det hele engelske Publikum absolut overbevist om, at Kunstsmør ikke findes her i Landet.

Der er endnu blot enkelte Bemærkninger, som jeg tror at burde gjøre. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Stege (Vojten), at naar han siger til os: Stol paa Loven og paa Straffen, saa kunne vi sige ganske det Samme til ham. Det ærede Medlem stoler jo ikke paa Loven og paa Straffen; han har jo været Ordfører for en Kunstsmørlov, der ingenlunde vilde stole paa den almindelige Lov og Straf, men vilde gaa videre. Den Gang vi ramte Navnet og krævede Bøtten, vare vi ude over den almindelige Lov og den almindelige Straf. — Naar man taler om Beskyttelse i denne Sag, saa have jo ærede Medlemmer indrømmet, at det ikke er det, man i Almindelighed forstaar ved Be-